

appetere, c. dat. vel gen. R. Schl. II. 95. 17.: ना 'योध्याय
न राज्याय स्पृहये ऽद्य व्या सह. 2) invidere, c. dat.
vel gen. RAGH. 16. 42.: न मैथिलेयः स्पृहयाम्बभूव
भर्त्रे दिवो ना 'प्य अलकेश्वराय; MAH. 1. 5317.: स्पृह-
यामि ... पुरुषाणां सचञ्चुषाम्. (Fortasse lat. *spero*).
स्पृहा f. (r. स्पृहः s. आ) desiderium. BH. 4. 14.

स्फट् 10. p. (भेदे x.) findere. (Cf. स्फाट्, स्फृट्, 1. पद.)
स्फटिक m. crystallus; v. sq.

स्फटिकशिला f. (e praec. et शिला lapis) id. UR. 71. 4.
infr.

स्फाट् 1. p. (भेदे, scribitur स्फट्) findere. (Vid. स्फट् et
cf. germ. vet. *SPALT* findere, *spaltu*, *spialt*.)

स्फर् 6. p. i. q. स्फुर् praeft. कि Caus. 1) vibrare. MAH. 1.
6442.: विस्फारयन् धनुः. 2) micare facio, ardere facio.
R. Schl. I. 54. 19.: क्रोधविस्फारितेक्षणः; MAH. 3. 404.

स्फल् 6. p. (स्फुर्ती x. चाले r.) se movere, trepidare. Cf.
स्फल्, स्फर्, स्फुर्, स्खल्, gr. σφάλλω.)

स्फाय् 1. a. crescere, tumescere. स्फीत (v. gr. 617.) tumi-
dus, turgidus. N. 24. 37.

स्फिच् f. natis, clunis. H. 2. 3.

स्फिट् 10. p. (वृत्याम् अनादरे हिंसे) tegere; despicere;
ferire, laedere, occidere. (Cf. स्फुद्धृ, स्मिद्.)

स्फीत v. स्फाय्.

1. **स्फुट्** 6. p. (fut. part. स्फुटितास्मि, fut. aux. स्फुटि-
ष्यामि, infin. स्फुटितुम् (*)) 1) dissilire, dirumpi.
MAH. 1. 3023.: शतधा मूर्धा ततस् ते ऽद्य स्फुटिष्यति.
2) rumpi, se aperire, se pandere, dehiscere, de floribus.
GITA-Gov. 5. 2.: स्फुटन् कुसुमनिकरः. 3) diffugere.
BHATT. 10. 8.: स्फुटताम् (schol. पलायमानानाम्);
14. 6.: तुरङ्गः पुस्फुटर भीताः. (Cf. स्फट्, स्फण्ट्, gr.
σπεύδω.)

2. **स्फुट्** 1. p. a. i. q. 1. स्फुट् sgf. 1. et 2. RAM. ed. Ser.

II. 74. 61.: कथन् उखेन छद्यन् न स्फोटति सहस-
धा. (Vid. 1. स्फुट्.)

3. **स्फुट्** 10. p. स्फुटयामि, i. q. 1. स्फुट् sgf. 1. et 2.

4. **स्फुट्** 10. p. स्फोटयामि (proprie Caus. radd. 1. et 2.
स्फुट्) findere.

c. आ plaudere, *praesertim brachia manu*. MAN. 4. 64.: न
वादित्राणि वादयेन् ना "स्फोटयेत्" (schol. पाणिना
बाही धनित्रूपम् आस्फोटनं न कुर्यात्); IN. 2. 25.:
बाहृचा "स्फोटयच् कृणीः".

स्फुट्ट् 10. p. (अनादरे) spernere, vilipendere.

c. प्र findere. MAH. 4. 2100.

स्फुड् 6. p. (वृत्याम् r.) tegere.

स्फुएट् 10. p. (परिहासे x. निर्मणि r.; scribitur स्फुट्)
ridere, deridere. (Vid. स्फुट्ट् et cf. germ. vet. *spot* jo-
cuss, ludicrum, ridiculum, *spottōn* irridere.)

1. **स्फुएट्** 1. a. (फुटे; scribitur स्फुट्) se expandere, de
floribus. Vid. 1. स्फुट्.

2. **स्फुएट्** 10. p. i. q. स्फुएट्.

स्फुर् 6. p. 1) tremere, trepidare. MR. 274. 3.: सव्यस्थ
नैत्रं स्फुरति; IN. 5. 51.: स्फुरदोषी; RAGH. 12. 90.: स्फु-
रति ... सव्यतरे भुजे. 2) micare, corruscare, splendere.
RAGH. 7. 61.: स्फुरतम् ... शशाङ्कम्; GITA-Gov. 10. 6.
3) appetere, surgere, *anbrechen*. GITA-Gov. 11. 1.:
स्फुरति प्रदोषे. Cf. स्फर्.

c. प्र ATM. tremere. MAH. 3. 1941.: प्रस्फुरमाणौषः. — प्र-
स्फुरित tremens. MAH. 3. 11493.: प्रस्फुरिताधरः.

c. कि 1) tremere. MAH. 3. 15639. 2) reniti, resistere. H.
4. 19.: विस्फुरतज् चकर्ष.

स्फुरदोष (BAH. e स्फुरत् tremens et दोष labium) tremen-
tia labia habens. IN. 5. 51.

स्फुर्क् 1. p. (विस्मृतौ) oblivisci.

स्फुर्त् 1. p. (वज्रनिर्धीषे; vocalis उ ubique producitur, ita
ut स्फुर्त् vera radicis sit forma) tonare, fremere. BHATT.

15. 44.: अस्फुर्तीत्

c. कि विस्फूर्तित् n. fremitus, strepitus, e. c. venti. A. 8. 6.:

(*) Radices sextae classis cum medio उ maximam partem
hanc vocalem in utroque futuro plurimisque aliis *Gund* au-
gendis formis puram retinent.